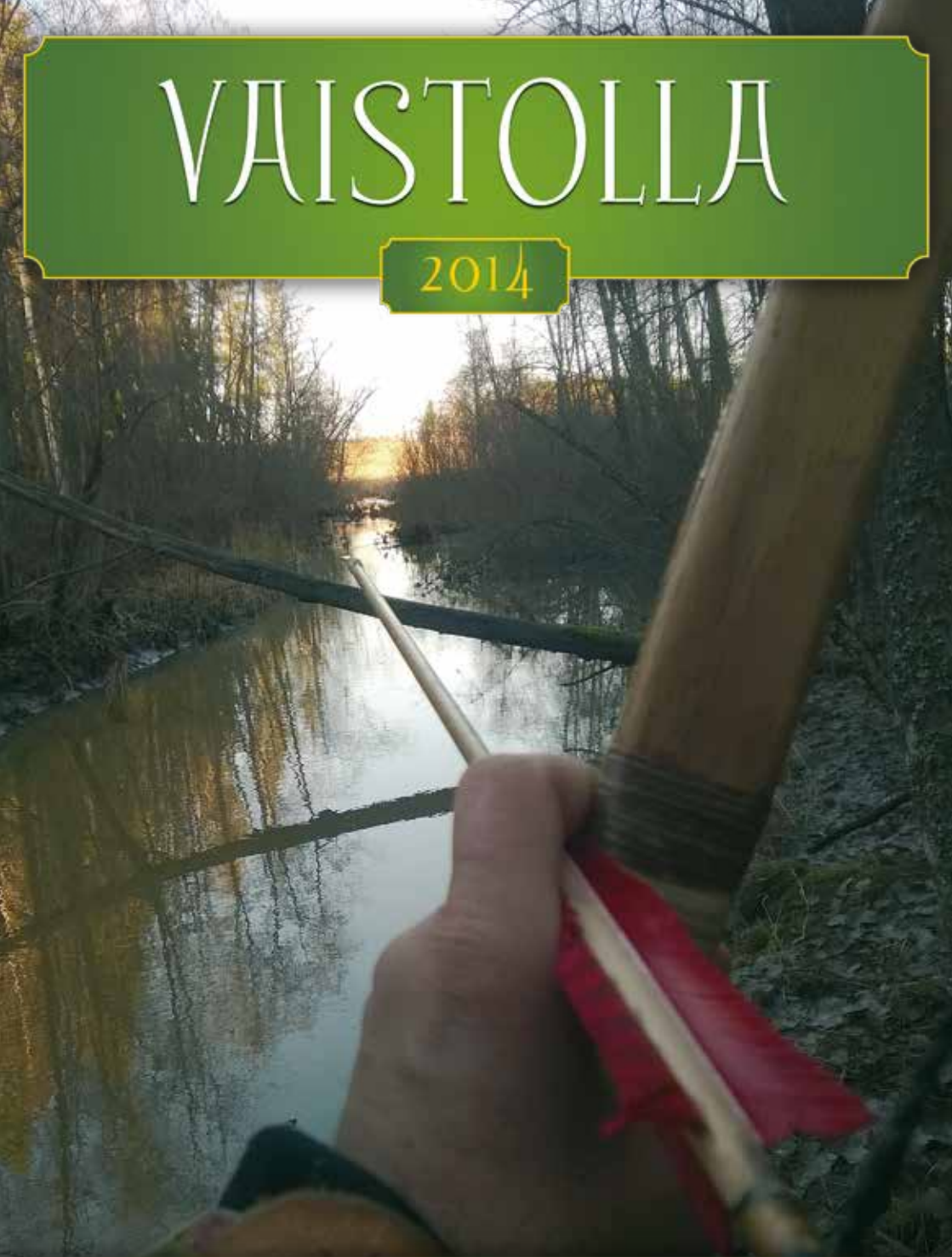
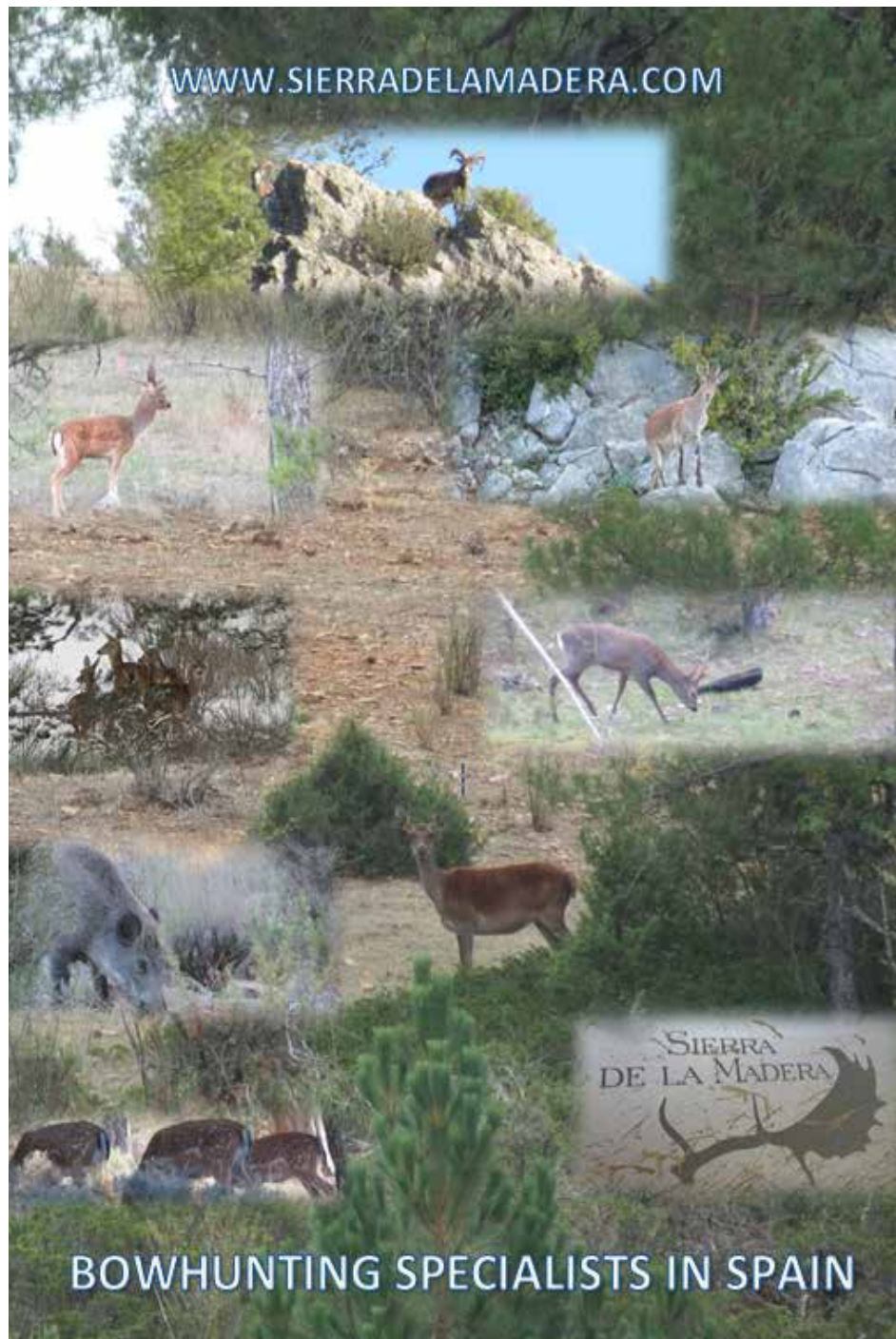

VAISTOLLA

2014

Perinnejousimetsästäjien liitto RY

Vaistolla

Julkaisija:

Perinnejousimetsästäjäin
Liitto ry
www.perinnejml.fi
sinikka.uusitalo@mukkanuoli.fi
p. 0400 704430

Päätoimittaja:

Ilja Koivisto

Toimituksessa avustaneet:

Pekka Anttonen
Simo Hankaniemi
Sami Repo
Juhani Uusitalo
Sinikka Uusitalo

Kannen kuva:

Ari Laakso

Painopaikka:

Lönnberg, Ylivieska

ISSN-L1799-988X

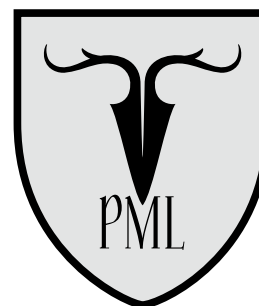
ISSN 1799-988X (painettu)

ISSN 1799-9898
(verkkojulkaisu)

SISÄLTÖ:

4	Puheenjohtajan mietteitä
6	Majavajahtiin
10	Sierra de la Madera –
Unelmien metsästyspaikka
15	Tilaa PML:n putkihuivi
16	Jäsenhankintakilpailu ratkesi
18	Jousen valmistus, Osa 2:
Primitiivijousi
23	Sorsajahtia Savossa
26	Niksinurkka: Hyvä
metsästysjousi
28	Perinnejousimetsästäjä:
Sinikka Uusitalo
30	Saalistilasto 2012–2013

PML:N TOIMINTAKALENTERI 2014

24.–25.5.2014	Talkoot Salmijärvellä
5.–8.6.2014	Riihimäen Erämessut
4.–6.7.2014	Kesäpäivät Sievissä
10.9.2014	Metsästystapahtuma Kuhmo
(päättymispäivä ilmoitetaan myöhemmin)
26.–28.9.2014	Metsästystapahtuma Salmijärvi

Puheenjohtajan mietteitä

Sinikka Uusitalo on huolissaan jousimetsästyksen kehityksestä Euroopassa. Uusissa jousimetsästysmaissa ampumakokeet on säädetty taljajousen ehdoilla.

Talvi on sivuutettu ja lumi sulanut, mutta lunta on jäänyt lakiesityksemme päälle ministeriöön. Työvoimapula rassaa sielläkin ja esittelijöitä on liian vähän lakiesityksiin verrattuna. Esityksemme ei etene ennen kuin muuhun metsästyslakiin esitetään muutoksia. Pelkän jousimetsästyksen takia ei lakia avata, joten eihän tässä voi kuin vain odottaa. Ovathan ruotsalaisetkin odottaneet jousimetsästyksen sallimista maassaan jo vuosikymmeniä.

Jousimetsästyksen kehitys Euroopassa

Huolestuneena olen seurannut myös lakimuutoksia jousimetsästyksen osalta muualla Euroopassa.

Muutoksissa on unohdettu tyystin perinteiset jouset ja aikaansaadut ampumakokeet onnistuvat vain nykytekniikan avulla eli taljajousilla kaikkine härppätimineen. Virossa jousimetsästys sallittiin, mutta vain pienriistan osalta. Tällöinkin metsästää saa vain

tosi vaikean ampumakokeen suorittamisen jälkeen. Miksi?

Sama linja on säilynyt myös muissa lakimuutoksissa Euroopassa; kaikki on tapahtunut taljajousien ehdoilla. Tanska, Liettua, Puola, Islanti ja Grönlandi. Miten käy Norjassa? Kuka Euroopassa ajaa tällaista politiikkaa ja minkä vuoksi?

Slovakiassa jousimetsästys on ollut sallittua vuodesta 2009 asti, mutta vain suurilla, aidatuilla alueilla. Siellä jousimetsästäjiä koskevat samat lait kuin ruutiaseella metsästäviä. Mutta siellä ei olekaan käytetty ulkomaisia ”asiantuntijoita” apuna ja aikaan on saatu toimiva, yksinkertainen laki, joka ei sorsi ketään. Samaten on Unkarissa.

Onneksi vahvat jousimetsästysmaat kuten Ranska ja Espanja ovat heränneet tilanteeseen, ja perinteisillä jousilla metsästävät ovat nousseet barrikadeille. Perinteitä ei saa unohtaa ja metsästäjiä ei saa kohdella eriarvoisesti. Myös kansainväliset metsästysorganisaatiot vaalivat perinteitä, joihin ei kaupallisuus ja oman edun tavoittelu kuulu. Metsästäjien tulee olla samanarvoisia lain edessä riippumatta metsästysaseesta. Omat kansalliset koulutusohjelmat jousimetsästyksen osalta ovat järkeviä ja toimivia. Ei ole tarpeen kopioida jenkkien ”älä pane kissaa mikroaaltouuniin”-tapaisia ohjeita jousimetsästyksen osalta. Meillä Suomessa

on saanut metsästää jousella jo yli 10 000 vuotta, joten eiköhän meillä ole siitä tarpeeksi kokemusta jo oman koulutusohjelman laatimiseksi.

Toivottavasti nyt myös Suomessakin lakiesitys etenee mallikkaasti, vaikka Ahvenanmaalla kävikin huonosti.

Tämän vuoden ohjelmaa

Vuosikokousjahtimme oli menestys, jopa neljä fasaania kohtasi nuolensa. Tämä valaa uskoa harrastuksemme uskottavuuteen ja kannustaa jokaista harjoittelemaan ja perehtymään oman jousensa toimintaan. Toivottavasti syksyn jahdissa tapahtuu onnistumisia joko Kuhmossa tai sitten Salmijärven alueella.

Salmijärvellä onkin tänä vuonna yhteisjahti SJML:n kanssa 26.–28.9. Toivottavasti pääset mukaan!

Mutta sitä ennen kokoonnumme kesäpäiville tänne Sieviin 4.–6.7. ja luvassa on haasteellista ammuntaa liikkuvaan maaliin. Ammumme uivaa majavaa, lentävää kiekkoa ja palloja sekä tietenkin tuttua sähköraata. Sitten on vielä se kisakin.

Tervetuloa!

Sinikka Uusitalo

BALTIC ARROW 2014

Pidetään Ruotsin Umeåssa 14.–15.06.2014

Lisätietoja: www.bbjssida.se

Email: info@bbjssida.se

p. +46 703967712

Majavajahtiin

Majavajahti on yksi niitä mielenkiintoisempia jahteja, joita voimme tehdä. Majava on suuri ja voimakas eläin, joten välineiden on oltava myös oikeat ja toimivat. Jousen jäykkyyden tulisi olla yli 45 paunaa.

Kela

Kelalla on suuri merkitys suorituksen lopputuloksen kannalta. Siiman tulee juosta kevyesti ja vapaasti suoden nuolelle mahdollisimman häiriöttömän lennon. Siima vaikuttaa huomattavasti nuolen lentorataan, ja jo kymmenessä metrissä pudotusta tulee melkoisesti.

Pullokela pikakiinnityksellä vastakaari- ja pitkäjousiin.

Kannattaa muistaa, että kevyttä nuolta siima jarruttaa tehokkaammin kuin raskasta.

Kelana voidaan käyttää perinteistä avopuolatyypistä jousikalastuskelaa, joka kiinnitetään joko jousen stabilisaattorireikään tai kumihihnoilla varustetulla adapterilla vastaavaan kohtaan. Vaatii kokeiluja löytää oikea etäisyys kelalle jousesta, jottei tule yllätyksiä itse jahdissa. Joskus liian pitkässä varressa olevaan kelaan siima pyörähtää taakse. Myös siiman kelaus puolalle vaatii huolellisuutta. Ja varsinkin laukauksen jälkeen maastossa, hämärän rajamailla, kelaamisen onnistuminen ei aina ole helppoa.

Nykyisin suuren suosion on saanut niin sanottu pullokela, josta siima juoksee todella liukkaasti nuolen vetämänä. Kela voidaan kiinnittää joko jousen kädensijassa oleviin kierreholkkeihin tai kumihihnoilla varustetun adapterin avulla kädensijan yläosaan. Laukauksen jälkeen siima kelataan sisään painamalla kelaan kahvaa ja kammella kelaataan siima sisään. Kelaaminen käy nopeasti ja siima asettuu oikein paikoilleen pullon sisään.

Siimana voidaan käyttää joko 200 paunan dacronia tai 350 tai 400 paunan fastligth- tai spectra- siimoja. Fastligth tyypiset siimat kestävät kulutusta paremmin kuin dacron. Sekä avopuolatyypinen että pullokela voidaan kiinnittää sekä vastakaari- että pitkäjousiin.

Nuoli ja kärki

Nuolen painoksi kannattaa valita 600-750 grainia. Tällöin siima ei niin herkästi häiritse nuolenlentoa, ja painavalla nuolella on parempi läpäisykyky. Nuolena voidaan käyttää

niin puu-, alumiini- kuin hiilikuitunuoltakin. Kuitenkin alumiini- ja hiilikuitunuolet pitää hieman painottaa, jotta saavutettaisiin riittävä läpäisy. Alumiininuolissa voi käyttää sisään sopivaa kumiletkeä, kun taas hiilikuitunuoliin on saatavilla painotusputkea, joko 3 grainia/tuumaa tai 8 grainia/tuumaa.

Puunuolista varsinkin männystä löytyy helposti yli 500 grainin painoisia aihioita,

joihin sitten kärjenpainolla saadaan riittävä lisäpaino.

Lain mukaan kärjen halkaisijan on oltava vähintään 22 millia. Itse suosin kaksiteräistä ja ventiloitua kierrettävää kärkeä. Kaksiteräistä siksi, että esimerkiksi kolmiteräinen leikkuri tekee niin suuren reiän eläimeen, että nuoli voi helposti liukua ulos eläimestä.

Runkosiiman kiinnitys kelaan siimaan metallilenkillä (yllä). Siimat kiinnitetään lenkkiin siansorkkasolmulla. Alla kiinnitys pelkällä solmulla nuolivarteen (alla). Solmuksi käy esimerkiksi tuplakasi.

Runkosiiman kiinnitys ventiloituun leikkuriin. Huomaa myös terän taakse kiinnitetyt väkäset.

Tärkeimpiä seikkoja on siiman kiinnittäminen nuoleen. Hyvin yleisesti on käytetty nuolessa niisanottua runkosiimaa, joka on kiinnitetty nuolen molempiin päihin tehtyihin reikiin. Itse siima on liitetty liukuvalla lenkillä runkosiimaan. Mikäli runkosiima on kytketty ainoastaan varteen eikä metsästyskärkeen niin kärjen ja nuolen väliin jää heikko lenkki; leikkurin kierretappi. Nämä ovat useimmiten alumiinia ja täten saattavat sopivan väännön tapahduttua katketa. Näin on aika monta kertaa tapahtunutkin, vaikka uskon, että suurimpana syynä katkeamiseen on nuolen osuminen väärään paikkaan.

Mielestäni edellä mainitussa versiossa on liikaa heikkoja lenkkejä. Niinpä pidän parempana systeemiä, jota olen käyttänyt vuosia menestyksekkäästi. Kelan siima on solmittu ventiloituun leikkuriin. Kannattaa hioa hienolla hiomapaperilla aukkojen reunat pyöreähköiksi, jottei aukon reuna katkaisisi siimaa.

Siimaan tehdään joko lenkki tai liitetään metallinen rengas siansorkalla, jotka nuolen laukauksen aikana sijoittuvat juuri sulkien eteen, ja tällöin siiman ohjaus tulee lähes nuolen takaa. Kalastusnuolia varten on kehitetty metallirenkaita, joita on kahda kokoa. Ne sopivat 8,7 millimetrin ja 9,1 millimetrin aihioille. Itse olen käyttänyt näitä renkaita ja ne ovat toimineet moitteettomasti.

Hyvänkin osuman tultua on aina vaarana, että nuoli ja kärki tulevat pois majavasta, mikäli nuoli ei ole mennyt kokonaan läpi eläimestä. Tämä voidaan ehkäistä laittamalla pienet väkäset leikkurin terien taakse samaan linjaan. Tämän tekeminen onnistuu erinomaisesti, kun käytetään puunuolta ja siinä alumiinisia kierreholkkeja. Nuolessa on yksi holkki ja kierrettävä kärki liitetään toiseen holkkiin, johon on liitetty kierretappi, joka sitten kierretään nuolessa olevaan holkkiin. Systeemissä on siis kaksi holkkia peräkkäin. Etummaiseen holkkiin vastakaisille puolille, leikkurin terien linjaan

Perinteinen kela kiinnitettynä pitkäjouseen.

porataan reiät vinoon väkästen kiinnittämiseksi. Ne voi tehdä ohuesta polkupyörän pinnasta, joka on riittävän kovaa metallia. Yleensä leikkuria vaihdettaessa uusi ei istu samaan linjaan väkästen kanssa. Tämä voidaan korjata lisäämällä leikkurin ja adapterin väliin pieni o-rengas, joka antaa peräksi mahdollistaen terien asettamisen väkästen suuntaiseksi.

Testaa aina ennen majavajahtia kelan ja siiman toimivuus sekä se, että nuolet osuvat mihin olet aikonutkin. Nuolella voi harjoitella pakkaankin, kun siiman kiinnittää taulukärjen taakse. Kärjen tulee olla vastaavan painoinen kuin käytettävä leikkaava kärki.

Muista! Mikäli ruuvaillet siimapulloa tai se irtoaa kelasta, vedä aina kaikki siima ulos ja kela sitten takaisin sisään. Näin varmistat kelan moitteettoman toiminnan.

Juhani Uusitalo

25 års erfarenhet av bägjakt!

BagJaktskatalogen.se

Vår marknadsför: Darton Archery - PSE Archery - Muikkanuoli - APA Archery - Liberty Archery - Muzzy - ASAT - TruGlo - Double Bull - Lone Wolf - TruFire - Carbon Impact - Beman m.fl.

All Season, All Terrain!!

Smart Hunters Wear
ASAT
CAMOUFLAGE

Ett camo för alla tillfällen!
Finns som 3D ställ och "vanliga" jaktkläder

www.bagjaktskatalogen.se

Nyt nuolentekoon!

Sherwood Shopilla on pitkät perinteet perinnejousiampujien välinekauppiaina. Meiltä saat kaiken tarvittavan osuvien ja kauniiden nuolien tekemiseen ja löytyy meiltä myös lonkkareita, jos et itse tee.

Nuoliaihiot
Eri puolajaja, eri kaliibereja

Sulat
Valmiita ja aihioita raidoilla tai ilman värejä löytyy kyllä

Kärjet
Eri painoisia, eri mallisia

Nokit
Eri kokoisia ja värisiä

Nuolikauppiasi
SHERWOOD SHOP

Maneesikatu 2, Helsinki, puhelin 09-1356508, www.sherwoodshop.fi

Sierra de la Madera – Unelmien metsästyspaikka

Tunsin itseni Hanna Hanheksi, kun sain kutsun Espanjaan jousimetsästysjahtiin yhdessä mieheni kanssa. Kohdealue sijaitsee itäisessä Espanjassa, Serrania de Cuencan vuoristossa. Ajankohta oli marraskuu 2013 ja innolla odotimme etelän lämpöä luhimme. Mutta saadessamme lisäinfoa jahtipaikasta, ilomme hieman hyytyi. Siellä oli täsmälleen sama lämpötila kuin meillä ja vuorilla lisäksi lunta. Mutta ulkomaa jahti on aina erilaista kuin meillä kotona, joten pakkasimme tyynesti matkalaukkuumme omat, syksyiset jahtikamppemme.

Matkalla

Lähdimme matkalle muutamaa päivää ennen varsinaista jahtitapahtumaa, jotta meillä olisi aikaa kierrellä itäisessä Espanjassa ja hioa kielitaidottomuuttamme. Olemme opiskelleet kieltä jo viisi vuotta, mutta kuullun ymmärtämisen kanssa meillä on hieman ongelmia riippuen puhujan asuinpaikasta. Murre on sielläkin murretta.

Laskeuduimme Alicanteen, Valencian maakuntaan. Takkia sai nostaa korville heti kentällä, sillä lämpötila oli vain 11 +C ja tuuli oli navakka sateineen. Sateessa lähdimme ajamaan kohti vuoristoa ja yövyimme parissa pienessä kylässä ennen metsästysalueelle saapumista. Cuenkaan saavuttuamme maisemat alkoivat olla jo todella mahtavia ja odotuksemme viikonloppua kohden kasvoivat.

Metsästysalue

Sierra de la Maderan metsästysalue on vuoristoa ja meidän jahtialueinamme olivat kylät nimeltään Uña ja Sierra de Cuenca. Korkeimmat kohdat ylsivät 1700 metriin. Hehtaareja metsästysalueella oli 5 500. Majapaikkamme sijaitsi Tragaceten pienessä kylässä hulpeassa hotellissa nimeltään El Gamo, mikä tarkoittaa kuusipeuraa. Kylässä turistitarjontana oli pieni kahvibaari ja vielä pienempi kauppa asuintalojen kupeessa. Luonnossa liikkujia sitä vastoin hemmoteltiin upeilla merkityillä reiteillä vuoristossa.

Laaksoissa kasvoi kuivuuden vai-vaamaa ruohoa ja rinteillä mäntymetsää. Metsiköt tarjosivat suojaa kuusipeuroille, villisioille, saksanhirville ja mufloneille. Lisäksi alueella sai metsästää ibexiä.

Pienriistajahti oli kettua lukuun ottamatta kiellettyä.

Yrittäjät, outfitterit, Pablo ja Juancho, olivat vuokranneet alueen paikalliselta metsähallitukselta ja heidän kokemuksensa eläimistöä oli ammattitaitoista. Lisäksi heidän sosiaaliset taitonsa olivat vertaansa vailla; kohteliaita muttei imeliä, huumorintajuisia muttei mauttomia. Pablon englannin kielen taito oli hyvä, mutta Juanchon kanssa, joka oli meidän henkilökohtainen oppaamme, meidän oli käytettävä koko espanjan kielen taitomme, jotta metsästäisimme alueella laillisesti ja oikeita elukoita.

Lähtöhuumaa parkkipaikalla.

Ensimmäisen jahtiaamun tohinaa

Osa seurueeseemme kuuluvista henkilöistä saapui majapaikkaan vasta myöhään ertaiyönä, joten olimme illalla tavanneet vain osan metsästäjistä. Meitä oli kaikkiaan 19 jousimetsästäjää ja kaikki perinteisillä jousilla. Neljä urheaa saapui Englannista, me Suomesta ja loput eri puolilta Espanjaa. Aseena sai käyttää vain perinteisiä jousia ja tilaisuuden yhtenä tarkoituksena olikin koota Euroopassa yhteen samanhenkiset metsästäjät.

Osan jahtitovereistamme olimme tavanneet jo aikaisempina vuosina ja puheensorina oli melkoinen kokoontuessamme aamulla läheiselle parkkipaikalle. Lähtisimme erilaisissa ryhmissä autoilla metsästysalueelle ja joka ryhmä sai vetäjän autoonsa. Oppaat jakoivat eväspussin jokaiselle ja silloin taju-

simme, että metsästäimme siellä kuten kotonakin; eväät reppuun ja päiväksi saloille.

Autolastilliset hajaantuivat eri puolille aluetta, kuka hiipimään, kuka passaamaan.

Itse ajattelimme ensin tutustua alueeseemme hiipimällä ja sopivissa paikoissa jäädä kytäämään ohi kulkevia eläimiä. Hiipiminen tuotti hankaluuksia, koska maa oli niin jäinen ja täten äänekäs. Meille oli myös hankalaa nousta kepeästi jyrkille rinteille, jossa kuusipeurat aamuisin oleskelivät. Iltapäivisin ne laskeutuivat alankoon. Sinne mekin suuntasimme muutamaksi tunniksi väijymään ennen kuin jahti olisi ohi. Pimeällä Espanjassa ei saa metsästää. Tuuria meillä ei ollut vaikka saksanhirviä ja kuusipeuroja näkyi useaan otteeseen. Mutta tällaista metsästys on myös Suomessa.

Illalla juhlimmekin sitten Juhanin synttäreitä, mutta yöpuulle mentiin jo puolilta öin. Aikaisimpina vuosinakin, kun olen vierailut espanjalaisien ystäviemme luona olen huomannut sen, että väkevät eivät oikein maistu heille ja viiniäkin juodaan kohtuudella ruoan kanssa. Mutta meteli oli melkoinen ja naurunremahdukset kaikuivat ravintolan kivisistä seinistä.

El Toro

Lauantaiaamu valkeni tuulisena ja kylmänä. Lähdimme samoissa ryhmissä mutta hieman eri alueille kuin eilen. Oma suuri alueemme rajoittui korkeisiin rinteisiin jonne heti aamutuimaan suuntasimme kuusipeuroja jahtaamaan. Kuljimme erillämme ja niityillä odottelimme toisiamme linjaan. Näin jatkoimme koko aamupäivän ja puuskuttaen kiipesin ylimmälle niitylle rinteissä. Siellä oli iso tokka kuusipeuroja ja ampumatilannekin aukeni, mutta Juhani oli myös kiivennyt ylös ja innokkaana kameramiehenä pelästytti koneensa surinalla koko lauman pois. Tätä se teknologian kirous on käytännössä.

El Toro.

Alaspäin hiippiessämme kohtasimme myös saksanhirviä, mutta äänekkäs kulkumme karkotti eläimet välittömästi ampumamatkan ulkopuolelle. Alhaalla niityllä erkanimme taas ja lähdimme istumaan passipaikoille odottamaan iltapäiväruuhkaa kuusipeurojen laskeutuessa alas vuorelta.

Tuuli oli kova, ja palelin jopa enemmän kuin Suomessa jahdatessani majavia keväthangilla purojen kupeissa. Ensimmäiset kuusipeurat saapuivat vasta neljän aikoihin, mutta ampumamatkaa oli reilu 80 metriä. Seuraava partti saapui viiden aikoihin lehmälauman ajamana. Rinteillä laidunsi vapaina lehmä ja kuusipeurat laiduntavat yleensä sulassa sovussa lehmien kanssa. Sonneja ne eivät hyväksy samalle niitylle.

Istuin katajapuskan sisässä kunnes huomasin ison lehmän kymmenen metrin päässä passipaikastani.

Kuvasin elukkaa, mutta sitten ymmärsin, että olin elukalle uhka ja se läheni metri metriltä puskaani. Viimein tajusin vilkaista sen jalkoväliin ja huomattuani killukkeet takajalkojen välissä sain liikettä niveliini. EL TORO uhkasi minua ja poimittuani jouseni mukaan lähdin rauhallisesti, mutta tiukkaan tahtiin kohti ylärinteen puiden tarjoamaa suojaa. Ison kiven päällä turvassa harmittelin sitä, että ”la muleta” oli jäänyt majapaikkaani. Oppaani Juancho hieman naureskeli lehmäjuttuani mutta ajaessamme majapaikkaamme ja hänen nähtyään kyseisen Toron niityllä, hän muutti käsitystään naisellisesta pelostani.

Illallisella juhlimme taas yhden toverimme syntymäpäivää, mutta vain herkullisten leivonnaisten merkeissä. Sokerihumala kuitenkin kaikui ruokasalimme seinistä eilisen tapaan.

Päivällinen rinteessä.

Lopuksi

Sunnuntaiaamuna lähdimme eiliseen metsästyspaikkaamme. Tuuli oli tyyntynyt ja erkanimme Juhanin kanssa rinteiden alla. Tieleni osui mäntymetsikössä kuusipeuralauma ja lähdin konttaamaan. Peurojen jätöksissä ryömiessäni ajattelin tapaani viettää lomaa; kylmää, vartalolleni sopimatonta ja haisevaa. Onneksi verenperintöni isältäni panee minut sulattamaan kaikenlaiset hankaluudet. Joten ryömin, pysähtelin ja kuulostelin. Mutta jälleen naaraspeura hoksasi suunnitelmani ja hälytti koko lauman ylös rinteille pakoon.

Epäonnisen aamupäivän jälkeen söimme eväät Juhanin kanssa alhaalla niityllä. Aurinko paistoi ja rosmariini tuoksui istuessamme mättäillä. Ehkä tämä sittenkin oli elämyksiä tarjoava loma.

Iltapäivän passissa molemmilla oli kuusipeuroja lähellä, mutta minulle 40 metrissä oleva liikkuva eläin on liian kaukana ampua.

Hotellilla olikin sitten hyvästien aika. Kielikylpymme lisäksi saimme taas mahdollisia tuttavuuksia ja jopa ystäviä tuleville vuosille jousimetsästyksen parissa. Ampumatilanteita tuli kaikkiaan kolmelle henkilölle. Yhdellä espanjalaisella oli kunia ampua huti kahtena eri päivänä, läheltä piti tilanne tuli engelsmannille ja hutinuolen lähetti matkaan myös ruotsia puhuva espanjalainen. Kateuttahan ne pelkät hutikin aiheuttivat.

Nettisivut Sierra de la Maderaan ovat www.sierradelamadera.com

Hasta luego

Sinikka Uusitalo

METSÄSTYSTARVIKKEET KÄRKKÄISELTÄ

Osta myös verkosta: www.karkkainen.com

Kärkkäinen

se edullisen ostamisen tavaratalo

**Voit tilata myös
puhelimella tai
sähköpostilla**

Tilaa soittamalla numeroon
010 430 3031 (Aika 9-16)
Muina aikoina lähetä tilauks
myynti@karkkainen.com tai
kirkkaa itsesi verkkokauppaan

Kärkkäinen Ylivieska

Ollinankatu 2, Ylivieska
Keskus 010 430 3000

Kärkkäinen Oulu

Aksentie 12, Lohjanperä, Oulu
Keskus 010 430 3020

Kärkkäinen II

Serenoite 2, II
Infopiste 010 430 3820

Kärkkäinen Lahti

Pesäntie 2, Rönkämäki, Lahti
Keskus 010 430 3830

Verkkokauppa osoitteessa:
www.karkkainen.com

Tilaa PML:n putkihuivi

Perinnejousimetsästäjäin Liiton uusin jäsentuote on putkihuivi liiton väreissä. Halituksen epävirallisen markkinointijaoksen pääkonsulentti Timo Nyrhinen esittelee tuon

oivan tuotteen tuhansia eri käyttötarkoituksia. Putkihuivin kuten muidenkin PML:n jäsentuotteiden tilausohjeet löytyvät liiton kotisivuilta: www.perinnejml.fi

Ilja Koivisto

1. Yleisin putkihuivin käyttö-tapa pipon tapaan.

2. Passissa peität kasvosi kätevästi.

3. Kaadon jälkeen sulka hatuun.

4. Pettämätön väriyhdistelmä myös hirvijahtiin.

5. Kauneusleikkausta odotellessa.

6. Linnan juhliin huivista saa tyylikkään kravatin.

Jäsenhankintakilpailu ratkesi

Juhlistimme itsenäisyyspäivää arpomalla jäsenhankintakilpailuun osallistuneet ja voittajaksi selvisi Sami Repo Iisalmelta. Hän oli kiitettävästi kilpailussa mukana kolmen uuden jäsenen voimin.

Lisäksi on Juhanin ja allekirjoittaneen hankkimat seitsemän uutta, mutta emme osallistuneet arvontaan. Palkinnoksi Sami sai Mukkanuolen Kurjenmiekka SH, joka rakennetaan voittajan raameille sopivaksi.

Tässä tilastoa:

Sami Repo	3 jäsentä
Jorma Heikkilä	1 jäsen
Kari-Pekka Hietala	1 jäsen
Ilja Koivisto	1 jäsen
Janne Nilirova	1 jäsen

Sinikka Uusitalo

Tehtaankatu 23 A, Riihimäki

www.metsastysmuseum.fi

KESÄPÄIVÄT

Sievin Kiiskilammilla, Uusitaloilla 4.-6.7.2014

Reisjärventie 1242, 85470 KIISKILAMPI

Kokoontuminen alkaa perjantaina 4.7.

Majoitusmahdollisuus paikallisen metsästysseuran majalla tai teltassa tapahtuman pihapiirissä.

Päivien ohjelmassa: poimi piste, ”pomppolintu”, jousikalastus / majavajahti, primitiivijousipuu valinta, reaktioaika-ammunta, ym. Pudotuskisa.

Perinteinen kaksipäiväinen maastokilpailu.

Rentoa yhdessäoloa. **TERVETULOA!**

Ilmoittaudu sihteerille:

Juhani Uusitalo p. 0400 704430
sinikka.uusitalo@mukkanuoli.fi

Mukkanuoli

Suomalaista laatua ja ammattitaitoa

www.mukkanuoli.fi

sinikka.uusitalo@mukkanuoli.fi

0400704430

Jousen valmistus, Osa 2: Primitiivijousi

Termi ”primitiivijousi” tarkoittaa tässä yksinkertaista puujousta. Jousten valmistaminen on elämäntyö, joka vaatii aikaa. Ilman asiantuntevaa ohjausta ensimmäiset yritykset eivät välttämättä ole menestyksiä. Lyhyessä artikkelissa on mahdollista antaa lähinnä johdanto jousentekoon. Ennen veistoon ryhtymistä on syytä lueskella lisää esim. Kaarle Knuutinpojan Jousiampujat ry:n nettisivuilta (www.perinnejousi.fi ”keskustelut”), tai paleoplanetin sivuilta.

Puujousia on monenlaisia ja yksityiskoh-
tien kirjo on laaja. Yksipuinen jousi voi olla
viimeistelemättömän näköinen, päitä kohti

kapeneva ja oheneva keppi, tai se voi olla
modernin lasikuitulaminaattijousen kaltai-
nen. Molemmat saattavat olla kelvollisia
metsästysaseita.

Materiaalin valinta ja alkukäsittely

Parhaat puulajit jousentekoon ovat yleensä
kovimpia ja raskaimpia. Jokainen palikka on
yksilö, eikä pelkkä laji takaa mitään. Marja-
kuusta pidetään yhtenä parhaimmista, mutta
Suomessa olosuhteet ovat ”liian hyvät” tälle
lajille. Toki suomalaistakin marjakuusta kan-
nattaa käyttää, jos sitä saa haltuunsa.

Jousimallit vasemmalta; lattajousi (D-sivuprofiili), englantilainen jousi (D-profiili) ja vastakaariprofiili.

Lankkutavarana saatava saarni on hyvä
valinta, kunhan välttää tiheälustoisia yk-
silöitä. Hikkorin saatavuus on huonompi,
mutta se on yleensä luotettava puu. Syreeni,
jalava ja tammi (myös amerikkalainen val-
kotammi) ovat hyviä. Omenapuu on hyvä,
joskin sitä harvoin löytää riittävän suorana
ja oksattomana. Pihlaja, tuomi, koivu, vaah-
tera, luumupuu, kriikuna ja kirsikkapuu
ovat melko hyviä. Perinteinen lastenjousi-
puu kataja on liian kuivaksi päässeenä hau-
ras, mutta siitäkin saa jousen.

Ampujasta pois päin oleva jousen selkä
on syytä olla yhdellä lustolla. Näin jousen
kestävyys on paras mahdollinen. Lankusta
yhtenäisen luston joutuu työstämään esiin,
mutta pyöreän puun kohdalla tarvitsee vain
poistaa kuori ja selkä on periaatteessa val-
mis.

Suuria oksia on vältettävä, mutta pieneh-
köt oksat eivät vaaranna kestävyyttä. Ne on

kuitenkin jätettävä jousen selässä muuta
pintaa korkeammiksi. Jos pyöreä puu on
niin paksu, että siitä saa useampiakin jou-
sia, voi rungon halkaista kahden kiilan ja
painavan vasaran avulla. Myös vannesahaa
tai sirkkeliä voi käyttää. Tuoreena hankittu
pyöreä puu on hyvä halkaista varsin pian
kuivumisen nopeuttamiseksi.

Jotkut antavat puun kuivua vuosia, mut-
ta jousenteon voi myös aloittaa heti. Hal-
kaisun jälkeen aihiota ohennetaan lähelle
jousen lopullista mitta, mutta leveyteen ei
puututa. Tuore ohennettu puu on helppoa
taivuttaa muottiin halutun sivuprofilin saa-
miseksi. Parin viikon kuivauksen jälkeen
työstämistä voi jatkaa loppuun saakka. Ai-
hion pitäminen leveänä varmistaa sen, ettei
puu kuivuessaan kieroile niin helposti.

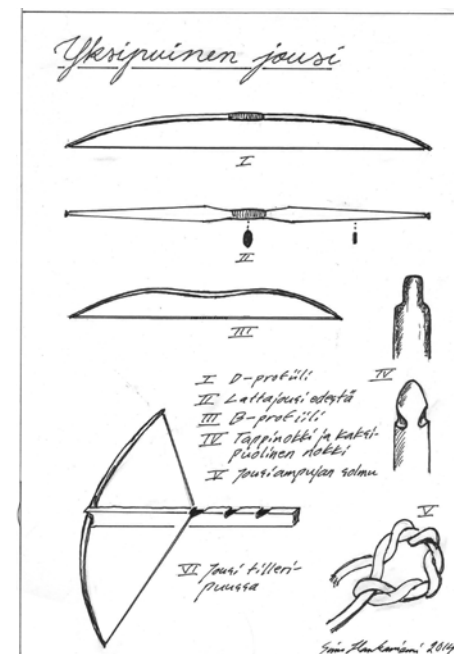
Jousen profilointi ja pituus

Aloittelijan on syytä tehdä yksinkertaisin
mahdollinen, eli D-sivuprofiili. Muita mah-
dollisuuksia ovat mm. B-profiili, vastakaari-
profiili ja klassinen profiili.

Jousen pituus on keskeinen piirre sekä
kestävyyden, käytettävyyden että ampuma-
ominaisuuksien kannalta. Hyvä peukalo-
sääntöä on tehdä jousi 2,35 kertaa nuolta pi-
demmäksi. Eli jos nuoli on 70 cm on jousen
pituus vähintään 165 cm. Jos halutaan tehdä
melko kapea, paksu jousi, on syytä lisätä tä-
hän mittaan muutamia senttejä.

Suomessa maasto on ryteikköinen ja pit-
kä jousi voi tuntua vaikealta metsästyskäy-
tössä. Yksipuinen jousen voi tehdä hyvinkin
lyhyeksi, mutta vetopituutta on lyhennettävä.
Jos nuoli on 60 cm riittää jousen mitaksi
yleensä 141 cm.

Lattajousessa kädensija on lapaa kapeam-
pi. Lavan paksuus ei sensijaan paljonkaan
muutu jousen päitä kohti edettäessä. ”Pit-
käjousimallissa” kädensija on jousen levein
kohta ja lavat sekä kapenevat että ohenevat
kohti päitä. Molemmissa on tärkeää, ettei

päissä ole tarpeetonta massaa iskua hidastamassa. Päiden leveydeksi riittää 15 mm ja kovimmilla puulajeilla vähemminkin.

Jousen lapojen paras poikkileikkaus on suorakaide, eli sekä vatsa että selkä ovat tasaiset. Tällöin rasitus jakautuu mahdollisimman laajoille pinnoille. Käytännössä selkä on usein hieman kupera silloin, kun materiaalina on käytetty pyöreää puuta. Myös vatsapuolen reunoja voi hieman pyöristää, tällainen reuna kestää kolhuja paremmin kuin terävä.

Tasapainottaminen eli tilleröinti

Kun aihion leveys on lopullinen ja ohentaminen on edennyt vaiheeseen, jossa jousi jo hieman taipuu, on aika tehdä päihin jänneurat

eli nokit. Ne voidaan tehdä yksipuolisiksi tai kaksipuolisiksi, sarvi- tai luuvahvikkein. Tai liimaamalla erillinen sarvinen nokki. Aihion kylkiin tehty jänneurat kuitenkin riittävät. Ne on syytä viilata sileiksi, jotta jousenjänne ei kulu liian helposti.

Kun jousen selkä on yhdellä lustolla ja sileäksi hiottu, alkaa jousenteon tärkein vaihe, tasapainottaminen eli tilleröinti. Tarkoituksena on saada jousi tekemään tasaisesti työtä, ilman heikkoja kohtia tai liian pitkiä taipumattomia alueita. Kädensijan kohta voi olla taipumaton, muuten jousen täytyy taipua tasaisesti.

Tilleröintiin on syytä uhrata aikaa ja edetä varovasti. Tätä ei voi korostaa liikaa. Jos jouseen tulee ns. ”sarana”, heikko kohta, se saa aikaan jousen hajoamisen tai huonon

Mikke Reinikainen tilleröimässä. Jouta jännitetään tässä koukkupäisen narun avulla, joka kulkee pylpyrjän kautta vetokapulaan.

suorituskyvyn. Jos kaaressa on havaittavissa saranan alkua, täytyy puuta poistaa saranan kummaltakin puolelta, vatsapuolelta.

Tilleröinnissä käytetään apuna laudanpalaa, jonka päähän on sahattu kolo jouta varten ja pitkälle sivulle sarja pykälää, joihin jousenjänne vedetään tilleröinnin edistessä. Tilleröinnin alussa jousenjänne on löysällä ja jouta taivutetaan vain vähän vetämällä jänne tilleripuun pykälään. Tällöin nähdään, miten kaari taipuu ja vatsaan merkitään kynällä kohdat, joista puuta poistetaan.

Tilleröinnin edetessä työkalut vaihtuvat hienovaraisemmiksi, loppuvaiheessa käytetään vain hiekkapaperia. Ikkunalasin palanen toimii hyvin siklinä. Tilleripuussa olevaa jouta on syytä käännellä, sillä vaikutelma saattaa olla silloin toisenlainen. Jouta ei jännitetä tilleripuussa lähellekään täyttä vetoa, vain sen verran, että taipuminen paljastaa työstettävät kohdat.

Kun jousi näyttää tasapainoiselta, se laiteetaan vireeseen normaalilla jänneväliä. Jouta taivutellaan varovasti esim. peilin edessä, mikä auttaa näkemään korjaustarpeita. Korjausten vaikutus ei näy heti. Myös koeamuntaa voi tehdä, mutta ei täydellä vedolla.

Viimeistely ja sisäänajo

Kun jousi vaikuttaa valmiilta, annetaan sen olla vireessä pari tuntia. Jousi tottuu tällöin rasitukseen ja kestää ensimmäisen täyden vedon paremmin. Vedot saattavat aiheuttaa vielä korjaushiontaa. Kun tilleri on vakiintunut, jousi hiotaan kiiltäväksi käyttämällä esim. lasipulloa tai luunpalaa. Kiillotus tiivistää puun pintaa.

Primitiivijousessa ei ole kantavaa nuoli-hyllyä, ne ovat yleistyneet vasta 1930-luvulla. Usein jousissa ei ole edes nahkaista tai kanakaista kädensijaa, mutta tällaisen voi halutessaan tehdä. Jousi suojataan kosteutta vastaan vaikkapa tärpätillä ohennetulla venelakalla, parafiiniöljyllä tai vahojen ja pellavaöljyn se-

Vasemmalta lukien; vahvistettu nokki, englantilaisen sarvinokki ja jousen päähän tehty kaksipuoliset jänneurat.

oksella. Täysprimitiivi käyttää karhunrasvaa. Suojaus ei tee jouta täysin vedenpitäväksi, mutta suojaa satunnaisilta roiskeilta.

Useimmat historialliset puujouset ovat olleet koruttomia, mutta myös maalattuja ja koristeltuja esimerkkejä löytyy. Jouselle voi antaa värjäyksen myös vain yhdellä värillä, esim. petsillä.

Jousenjänne

Jousenjänteen voi tehdä monista materiaaleista, karhunsuolesta hevosenjouhiin ja pel-lavalankaan, mutta moderni jousenjännelanka Dacron on hyväksytty primitiivijousiinkin kaikkialla maailmassa. Dacron on melko venymätöntä. Yhden langan vetolujuus on noin 35 paunaa, mutta jänne kannattaa tehdä reilusti ylivahvaksi. Tällöin vähäinen kuluma tai hilpaisu leikkurinuolenkärjellä ei aiheuta heti katkeamisriskiä.

Yksinkertaisin tapa tehdä jousenjänne on kiertää kuusi kierrosta Dacronia kahden tapin välille, joiden etäisyys on 2,5 kertaa jousen mitta. Tuloksena on 12-lankainen jänne, kun vyyhti irrotetaan toisesta tapista, lankoja pyöritetään muutamia minutteja kierteelle ja jänne käännetään kaksinkerroin. Näin kerratun janteen yhdistetyt päät laitetaan solmuun. Janteen kumpaankin päähän voi tehdä ns. jousi-ampujan solmun eli tukkikytkyn. Se on kiristytävä silmukka, joka pysyy hyvin jousen nokissa. Toinen silmukka voi myös olla kiinteä, kiristymätön.

Jousenjanteen keskusta vaatii suojapunosken. Sen tekoon on oma lankatyypinsä, mutta mikä tahansa tukeva lanka kelpaa. Punos uusitaan tarvittaessa. Jänne on syytä vaihtaa, kun varsinkin päissä alkaa olla kulumisen merkkejä.

Simo Hankaniemi
valokuvat: **Mikke Reinikainen**

Hyvin tehty puujousi on kaunis ilman koristelua-kin. Nahkainen kädensija kuitenkin lisää ampumismukavuutta.

Heinäsaorsa on jousimetsästäjälle haastava saalis niin Savossa kuin sen ulkopuolellakin. Kuva: Juhani Uusitalo.

PML ONNITTELEE

PERINNEJOUSIMETSÄSTÄJÄIN LIITTO
ONNITTELEE 20-VUOTISTA TAIVALTA
JUHLIVAA JÄSENSEURAANSA

SIEVIN JOUSIMETSÄSTÄJÄT
RY:Ä

Jatkakaa hyvää työtä suomalaisen
jousimetsästyksen puolesta!

Lisää jousimetsästystietoa netissä:

www.perinnejml.fi

Sorsajahtia Savossa

Jahtisyksy käynnistyi taas sorsajahdin merkeissä, aloituspäivän keli vaan oli vähän turhan kirkas. Kelistä sen enemmän välittämättä jousi ja muut kamat autoon ja nokka kohti Rautavaaraa ja tuttuja lintuvesiä.

Lammella

Perille päästyä alkoi passipaikan naamiointi ja sitten vain kuvat veteen ja pilliä soittamaan.

Lammella ei näkynyt eikä kuulunut ketään tai mitään, mutta sinnikkäästi pilliä soittelin ja noin 45 minuutin soittamisen jälkeen lammelle laskeutui sorsaparvi. Pu-

halsin muutaman kerran ja sorsat alkoivat vastata, nyt alkoi vain sitten odotus milloin sorsat uisivat ampumamatkalle.

Varmaankin tunnin ajan sorsat kiersivät passipaikan liian kaukaa, mutta sitten yksi niistä uskalsi tulla sopivalle matkalle. Ei muuta kun jousi vireeseen, ja nuoli lähti matkaan, mutta ohi... Siitä säikähtäneenä koko parvi lähti lentoon.

Ne siirtyivät noin sadanmetrin päähän, mutta huomasin yhden lentävän noin 30 metrin päähän passistani ja läksin sitä tavoittelemaan. Etenin niin hiljaa kuin vaan pystyin ja olin kohta siellä minne sorsa laskeutui. Vaihdoin flu-flu nuolen ja aloitin lähestymisen kohti oletettua laskeutumisaikaa, kun äkkiä sorsa hyppäsi lentoon aivan muuta-

man metrin päästä. Pääsin siis kokeilemaan lentoon ampumista ja yllätys oli suuri, kun sorsa sai osuman ja putosi. Hetken tuijotin epäuskoisena sorsaa ja vedin nuolen pois linnusta.

Puhdistin linnun ja palasin passiin odottamaan, josko lintuja saisi enemmän, mutta ei. Linnut kaikkosivat, kun lammelle tuli haulikkomies, joka ampui muutaman kerran. Siivusta seuranneena en nähnyt hänen osuneen yhteenkään.

Keräsin kamat ja matka kohti auton vieressä olevaa tulipaikkaa alkoi hyvillä mielin. Päästyäni tulipaikalle saapui tuo haulikkomieskin.

Kahvitulilla

Sytyttelin nuotion ja kävin täyttämässä kahvipannun läheisestä lähteestä. Nostin pannun tulelle ja haulikkomies kysyi, että saiskos sitä paistella makkarat samoilla tu-

lilla. Vastasin, että kyllä siihen mahtuu paistelemaan.

Haulikkomies rykäisi ja kysyi

– No saeko se Ropin Huuti muka sualista?

Sanoin saaneeni yhden heinäisorsan johon ukko tuumasi:

– Elä kehtoo vanahoo miestä vettee höplästä, ee tuommosella pyssyllä voe mittää suaha. Totesin, että kyllä se sorsa tuossa repussa on ja voi sitä vaikka näyttää, jos ei muuten usko. Eikä auttanut muu kuin näyttää ukolle, että sorsa repussa on. Siitä se ukko sitten tuumasi:

– En ou elläissään nähny kettään, joka tiällä joosella oes metästänä. Vuan on se prkle uskottava kun nyt näin.

PS. Ainut asia mikä reissussa jäi hiertämään oli se ettei kamera ollut mukana, olisi ollut niin mukava saada kuva saaliista ja sen ukon ilmeistä, kun se huulipyöreänä ihmetteli jousimetsästäjää, jota ei sanojensa mukaan ollut aikaisemmin nähnyt niillä saloilla.

Sami Repo

Houkutuspillit
Houkutushajusteet
Kaaveet
...ja paljon muuta!

www.houkutuspillit.net

Elektrisiteettiä etevästi

sähköpalvelu

TÄHDELLISTÄ SÄHKÖPALVELUA

Sähköpalvelu Paananen Oy
Jokiniementie 22, 57210 Savonlinna
puh. 0440 698809 / Ismo Paananen
ismo.paananen@sahko-palvelu.fi
www.sahko-palvelu.fi

Niksinurkka:

Mitkä ovat hyvän metsästysjousen ominaisuudet? Miten voit ne tunnistaa? Miten määrität, että juuri tämä jousi on se ”hyvä jousi”?

Koska metsästämme pääasiassa pienriistaa ja tilanteet useimmiten tulevat hyvin nopeasti, niin tärkein jousen ominaisuus on se, että se istuu käteen moitteettomasti. Näissä tilanteissa ei ole aikaa asetella kättä kädensijaan, vaan sen tulee istua paikalleen ensimmäisellä kosketuksella. Seuraavana tulee jousen käsitteleyminaisuudet. Jousen tulee olla miellyttävä virittää sekä miellyttävä ampuu.

Eri tyypiset jouset käyttäytyvät erilailla sekä viritettäessä että laukaistaessa. Jouset voivat olla pehmeävetoisia alusta lähtien tai sitten jousi tuntuu alusta lähtien tasaisen kovalta. Tärkeää on, että jousen kaaret toimivat ampujan vetopituudella oikein.

Vastakaarijousien kärkien tulee avautua sopivasti täydessä vedossa. Ankkurointivaiheessa ei saa olla tunnetta, että veto loppuisi kuin seinään. Tämä tarkoittaa, että jousen vetovoima on kasvanut hyvin jyrkästi vedon loppuvaiheessa. Puhutaan stakkaamisesta. Varsinkin pitkän vetopituuden omaava ampuja kokee jousen epämiellyttävänä, koska vetovoima kasvaa liian voimakkaasti vedon loppuvaiheessa. Liian pitkä veto rasittaa myös joustia. Toisaalta hyvin lyhyen vedon (25”-26”) omaava ampuja ei välttämättä saa vastakäärän tuottamaa täyttä hyötyä, koska käyrät eivät ole auenneet riittävästi.

Samat säännöt pätevät osittain pitkäjoussiin, vaikka niissä ei vastakaaria olekaan. Koska vaistoammunnassa nuoli on kuin ampujan jousikäden etusormi, niin ikkunahyllyn tulisi olla mahdollisimman lähellä jousikättä. Tällöin jousen kallistuksella ei ole niin paljoa vaikutusta nuolen suuntaukseen.

Sopivan metsästysjousen löytää vain kokeilemalla.

Jousen käyttäytyminen

Vastakaarijousissa ei yleensä laukaisun aikana esiinny rekyä, mutta useimmissa perinteisimmissä pitkäjousimalleissa sitä esiintyy voimakkaampana tai lievempänä. Tämä ei ole vika vaan näiden jousimallien ominaisuus. Moderneissa pitkissä jousissa ei tätä ominaisuutta ole.

Koska olemme ihmisiä, niin olemme myös erilaisia ja saatamme valita jousen erilaisilla ominaisuuksilla kuin joku toinen. Vaistolla ampuminen on vähintään 85 % psyykkistä,

Hyvä metsästysjousi

jolloin edellä mainitut seikat nousevatkin tärkeimmiksi tekijöiksi joustia valittaessa. Niinpä kokeilu uudella jousella saattaa pelastaa sortumasta välineeseen, josta ei pidä.

Jousen rakenteelliset ominaisuudet

Kannattaa kiinnittää huomiota jousen rakenteessa seuraaviin seikkoihin. Kaarien tulee olla suorassa linjassa kädensijaan nähden. Tillerin pitää olla oikea. Yläkaaren tyvi on noin 3-7 millia kauempana jänteestä kuin alakaaren. Kaarien tulee työskennellä samassa rytmissä ampujan vetopituudella. Kannattaa kiinnittää huomiota myös jousen viimeistelyyn ja lakkaukseen.

Paljon puhutaan jousen heitonnopeudesta ja sen varjolla myös joustia yleisesti kaupataan. Alussa mainitsemani seikat ovat kuitenkin etusijalla joustia valittaessa. On tietenkin selvää, että vaistoampuja haluaa myös nopeaheittaisen jousen, koska se antaa anteeksi pienet etäisyyden arviointivirheet maastossa. Nopeus ei kuitenkaan ole itseisarvo vaan muut tekijät ohittavat sen jousen valinnassa.

Kokemus on osoittanut, että eläimet saattavat väistää nuolen jopa 10 metrin etäisyydeltä. Sen sijaan hiljaisen jousen aiheuttama ääni ei pelästytä muita eläimiä kuin sen, johon nuoli on osunut.

Henkilökohtaisesti olen ihastunut tuohon hiljaiseen jousityyppiin, vaikkakin menetän nopeutta muutaman jalan sekunnissa verrattuna toisenlaiseen jouseen. Tuolla

menetetillä nopeudella on loppujen lopuksi hyvin pieni merkitys niillä ampumamatkoilla, joilta riistaa yleensä ammutaan.

Kaikilla vastuunsa tuntevilla valmistajilla on jousen käyttö- ja huolto-ohjeet, joissa he ilmoittavat myös jousessa käytettävän jännevälialueen. Koska jänneväliällä on suuri merkitys jousen käyttäytymiseen, nuolen nopeuteen sekä äänekkyyteen, kannattaa kokeilla äärialueet laidasta laitaan. Nämä tiedot helpottavat jatkossa jousen käyttöä. Oma juttunsa on sitten löytää se oikein toimiva nuoli, joka onkin tärkeämpi komponentti kuin itse jousi.

Lyhyesti:

Valitse jousi, joka istuu aina hyvin käteeksi, jonka jännittäminen on miellyttävää, ja jonka jaksat kaikissa olosuhteissa helposti jännittää. Laukaisu on täsmällinen, ja koet osuvasi sillä hyvin. Aloittelijalla on aina ongelmana se, ettei hänellä ole vertailukohhteita aikaisemmista jousista, vaan hän joutuu lähtemään tyhjältä pöydältä alkuun.

Ei ole väliä kuka on jousen tehnyt tai mitä se on maksanut. Pääasia on, että se toimii sinulla!

Nauti ampumisesta ja nuolen lennosta!

Perinnejousimetsästäjä: Sinikka Uusitalo

Sinikka Uusitalo ja Argentiinassa kaadettu dorset-pässi.

Sinikka Uusitalo on Suomen tunnetuimpia jousimetsästäjiä ja Perinnejousimetsästäjien Liiton monivuotinen puheenjohtaja. Jouta käyttävänä naispuolisena metsästäjänä hän on harvinaisuus niin Suomessa kuin kansainvälisestikin. Ampumakilpailuissa hän on voittanut tai ollut kärkisijoilla sekä kotimaassa että kaukomailla. PML on syntynyt hänen ja Juhani Uusitalon aloitteesta.

Simo Hankaniemi: Milloin ja miten aloitit jousimetsästyksen?

Sinikka Uusitalo: Vuonna 1992 sain kipinän jousimetsästyksen Riihimäen erämesuilla. Kotiin palattuani tilasin taljajousen jota käytin kaksi vuotta. Sitten vaihdoin vastakaarijouseen.

SH: Millaisia jousiammuntavälineitä mieluummin käytät?

SU: Nykyisin käytän noin 55-paunaista vaistojousta ja puunuolia. Puinen nuoli on perinteinen, kaunis, äänetön ja painavana nuolena tehokas. Nuolia kannan reisiviinesä, josta ne on nopea ottaa esiin ja ampumahanskana ”hiirennahalla” liukastettuja hankkoja tai muuten vahvistettuja sormenpäitä, koska ammun sormenpäillä.

Suurriistajahdissa suosin kaksiteräisiä, pitkiä ja raskaita nuolenkärkiä, jotta läpäisy olisi mahdollisimman hyvä. Kotimaan pienriistajahdissa mikä tahansa kolmiteräinen on tappava osuessaan ja bluntti riittää metsäpyylle tai kyyhkyselle.

SH: Onko välinevalinnoissa tapahtunut oleellisia muutoksia?

SU: Vastakaarijouseni on vaihtunut pitkäjouseen. Nykyinen jouseni toimii paremmin vetopituudellani ja on kevyt kantaa. Tuntuuhan tuossa olevan myös tehokkuutta, mikä lisää itseluottamusta metsällä ollessa.

SH: Millaisesta metsästystaktiikasta pidät eniten?

SU: Olen aina pitänyt hiivintämetsästyksestä. Kytäys yhdistettynä hiivintään tarjoaa todellakin haasteita metsästykseseen, koska

silloin naamioituminen, tuulen suunta, äänettömyys ja eläinten tuntemus ovat tärkeitä elementtejä. Koirien käyttö kuuluu ehdottomasti kotimaan jahtiini. Puussa telineellä istuminen on mielestäni kamalaa.

SH: Mikä oli ensimmäinen saaliisi jousella?

SU: Saadakseni ensimmäisen metsäjänikseni kuljin jousen kanssa kuusi vuotta metsällä. En lopettanut jousimetsästystä heti alkuunsa, koska tiesin, että suurin vika oli matkan arviointitaidoissani, eikä ampu-mataidossani. Pidän metsästyspäiväkirjaa. Suurriistaa jousellani on kaatunut 17 kappaletta ja Suomessa olen saanut majavan, teeren, joitakin jäniksiä ja fasaaneja. Tavoitteenani on saada joskus suomalainen metso.

SH: Mitä saamaasi saalista arvostat eniten ja miksi?

SU: Parhaiten muistan pystykorvan haukusta ammutun teeren, koska yhteistyö koirieni kanssa oli niin mahtavaa. Hyvin muistan myös hiipimällä saadun kuusipeuran. Polvestani oli kierukka rikki, mutta siitä huolimatta onnistuin konttaaman vaikeassa maastossa riittävän lähelle.

SH: Oletko tavannut ketään toista naispuolista jousimetsästäjää, joka syystä tai toisesta on jäänyt mieleen?

SU: En ole kohdannut montaakaan jousella metsästävää naista. Liitossamme Särkisen Anne metsästää vastakaarella. Ulkomailla herätän hämmästyksiä, koska meitä naisjousimetsästäjiä on todella vähän ja varsinkin pitkäjousella metsästäviä.

SH: Olet ollut aktiivinen metsästyksen järjestötyössä. Miten olet kokenut tämän puolen?

SU: Minulla on ollut onni toimia eri riistaorganisaatioissa. Sievin rhy:n toiminnan ohjaajana olin yli 20 vuotta ja olen istunut myös Oulun rhp:n hallituksessa. Nykyisin istun SML:n Keskipohjan piirin hallituksessa. Ehkä olen tehtävissäni ansioitunut, koska minulle on myönnetty Metsästäjien Keskusjärjestön kultainen ansiomerkki.

Toivon, että olen myös pystynyt vaikuttamaan yhdessä PML:n kanssa koko suomalaisen metsästyskulttuuriin. Olen innokkaasti kouluttanut uusia metsästäjiä ja järjestänyt kursseja kokeneille metsästäjille. Mutta metsästyksen kuuluu valitettavasti machoilua ja kivirekeä on tullut vedetyksi tällaisten hie-
man seksististen henkilöiden kanssa.

**SH: Paras saavutuksesi jousiammun-
takilpailun saralla? Miten koet kilpaile-
misen?**

SU: Pidän kilpailuja vain ammutahar-
joitteluna metsästäystä varten. Hermot on
säilytettävä molemmissa tilanteissa. Olen
osallistunut niin erilaisiin kisoihin, että on
vaikea verrata kisatuloksia keskenään. Ehkä
Etelä-Koreassa kahdesti saavutetut hopeat
ovat arvokkaampia, koska kilpailijoita oli
ympäri maailmaa ja ampumamatkat ylsivät
90 metriin saakka. Tosin Slovakiassa Hu-
bertus-messujen yhteydessä ammutun kut-
sukilpailun voitto hykerryttää, koska jopa

Unkarin mestari jäi taakse. Mieleenpainuvaa
olivat myös kansainväliset kilpailut Turkis-
sa, joissa voitin hopeaa ja neljännen sijan eri
kilpailuissa. Totta kai neljä henkilökohtaista
voittoa Baltic Arrowissa merkitsee minulle
myös paljon. Parasta on kun miehet ja naiset
ampuvat samassa sarjassa, koska metsästys
ei katso sukupuolta.

**SH: Millainen eettinen tai ideologinen
periaate sinulla on jousimetsästyksessä?
Mitä on hyvä jousimetsästys?**

SU: Jousimetsästyksen etiikassa mieles-
tänäni on tärkeintä, että ammutaan kykyjen
mukaan, eli siltä matkalta, josta arvelee osu-
vansa. Omat metsästysvälineet on tunnettava,
samoin kuin riistaeläimet. Luontoa on kun-
nioitettava. Oikea jousimetsästäjä ei tarvitse
liikaa teknologiaa avukseen ja suurin ei ole
aina kauneinta. Jousimetsästyksessä antoi-
sinta ovat haasteet ja tapa, jolla saalis saa-
daan.

Simo Hankaniemi

PML:n saalistilasto 2012 – 2013

Metsästyskaudella 2012–2013 Perinnejousi-
metsästäjiin Liiton jäsenet ampuivat yhteen-
sä kymmenen saaliseläintä perinteisillä jou-
silla. Saalisilmoituksen palautti vain kuusi
metsästäjää. Yleisin saaliseläin oli pahkasika
ja suurin puolestaan keihäsantilooppi.

Keskimääräinen ampumamatka riista-
laukauksissa oli 14,8 metriä matkojen vaih-
dellessa neljästä 25:een metriin. Käytetyim-
mäksi jousen jäykkyydeksi saalislomakkeen
palauttaneet ilmoittivat 51-60 paunaa. Kaik-
ki eläimet oli kaadettu pitkäjousella lukuun-
ottamatta yhtä primitiivijousella saalistettua
majavaa. Puunuolia oli käytetty kaikissa
muissa tilanteissa paitsi yhden hiilikuitunuo-
lilla ammutun majavan metsästyksessä.

SAALIS	MÄÄRÄ
PAHKASIKA	3 KPL
MAJAVA	2 KPL
HELMIKANA	1 KPL
HYPPYANTILOOPPI	1 KPL
IMPALA	1 KPL
JAVAN RUSA KAURIS	1 KPL
KEIHÄSANTILOOPPI	1 KPL
YHTEENSÄ	10 KPL

Saalistilaston kokosi metsästysvastaava
Pekka Anttonen.

Ilja Koivisto

LIITON HALLITUS 2014

Puheenjohtaja / koulutusvastaava:

Sinikka Uusitalo, Sievi, p. 0400 704430

Email: sinikka.uusitalo@mukkanuoli.fi

Varapuheenjohtaja /

messu- / metsästysvastaava:

Pekka Anttonen, Sulkava, p. 040 742 4603

Email: pekka.anttonen@pp2.inet.fi

Jäsen / tuotevastaava / rahastonhoitaja:

Tero Anttila, Terälahti, p. 0400 560297

Email: tero.anttila@pp1.inet.fi

Jäsen / lehti- / nettivastaava:

Ilja Koivisto, Riihimäki, p. 045 475322

Email: ilja.koivisto@metsastysmuseum.fi

Jäsen / sihteeri:

Juhani Uusitalo, Sievi, p. 0400 704430

Email: sinikka.uusitalo@mukkanuoli.fi

Jäsen:

Henri Enroos, Pirkkala, p. 045 2306802

Email: henri.enroos@gmail.com

Jäsen:

Simo Hankaniemi, Turku, p. 041 4638968

Email: simo.hankaniemi@gmail.com

Jäsen:

Timo Nyrhinen, Pertteli, p. 044 5417320

Email: timonyr@gmail.com

Jäsen:

Sami Repo, Iisalmi, p. 045 3216175

Email: scaniar.repo@gmail.com

TOIMIHENKILÖT

Nettivastaava:

Tere Vaden, Tampere, p. 050 4092327

Email: tere.vaden@aalto.fi

JÄSENYHDISTYKSET

Napapiirin JM ry:

janne.nilirova@njm.fi

Karjalan JM ry:

kimmo.raty@joensuunkriisikeskus.fi

Varsinais-Suomen JM ry:

puheenjohtaja.vsjm@gmail.com

Sievin JM ry:

sinikka.uusitalo@mukkanuoli.fi

Pirkanmaan JM ry:

jpvienola@dnainternet.net

KAIKKI VARUSTEET jousimetsästykseen

www.pediarchery.fi

puh. (08) 350 4966, 050 557 6476

